

[Undervisningsministeren.]

Bernhard Baunsgaard sad i det udvalg, der planlagde alle disse ting; jeg beklager — det er før min tid — hvis det har været gjort så dårligt; det er ikke mit indtryk. Det er rigtigt, at problemerne har eksisteret i årevis; men det er ikke rigtigt, at man centralt følger dårligt med, og det ved hr. Bernhard Baunsgaard ganske udmærket.

Når hr. Bernhard Baunsgaard siger, at der i Århusområdet er brug for 3 gymnasier i de nærmeste år, så må jeg sige: ja vel, hvis vi kan skaffe, skal vi sige 3-4 gange de beløb til gymnasiebyggeri, vi har i dag, så kunne vi måske gøre noget sådant. Det ærede medlem ved, det er aldeles urealistisk. Århusområdet har haft sine særlige problemer, men har også været vel tilgodeset, og jeg meddelte allerede før, at det ville blive vel tilgodeset.

Der er også en ting, som hr. Bernhard Baunsgaard måske skulle tage med i sine tanker, og som i hvert fald ligger i mine tanker; der er områder af landet, der er meget dårligt betjent gymnasie-mæssigt, og hvis man vil sige: ja men dér er der ikke det pres, som der er f. eks. i Århus og Københavns omegn, så havde jeg lyst til at svare, hvis jeg havde penge nok — og jeg vil gerne gøre det, selv om jeg altså ikke har penge nok —: mon det ikke var en idé, om vi en gang imellem anbragte f. eks. et gymnasium i de tyndt befolkede egne? Så skulle vi nok få at se, at behovet var der, når først institutionen var der. Og hvis de egne skal vente, til Århus i løbet af de næste år har fået 3 gymnasier, så er jeg bange for, at vi gør uret mod andre dele af landet.

Hr. Bernhard Baunsgaard siger, at i Odense havde de ikke pengene til deres gymnasium. Jo, de havde, hr. Baunsgaard! Også i Odense kan man svinge med armene — det er jo noget, hr. Bernhard Baunsgaard har sans for — men man skaffede pengene, da det kom til stykket. Man forstod, at man stod med en tilladelse, der skulle udnyttes, og så kom pengene.

Hvad de private gymnasier angår, da må jeg sige, at de selvfølgelig går med ind i behovfordelingen. Hr. Bernhard Baunsgaard sagde før, at hvis han var undervisningsminister, ville han være urolig for dette. Efter den manglende saglighed, han

har lagt for dagen her, kan jeg sige, at heri er jeg enig: hvis hr. Bernhard Baunsgaard var undervisningsminister, ville jeg være urolig for det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *A. Chr. Andersen* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren ophæve aldersgrænsen for optagelse på årskursus til handelseksamen?“

A. Chr. Andersen: Jeg har stillet følgende spørgsmål til undervisningsministeren: vil ministeren ophæve aldersgrænsen for optagelse på årskursus til handelseksamen?

Som begrundelse vil jeg gerne anføre: som adgangsbetingelse for optagelse til årskursus til handelseksamen er det bl. a. fastsat, at eleven skal være fyldt 17 år senest den 31. oktober det år, undervisningen begynder. Denne aldersgrænse har hindret ellers egnede unge i at blive optaget på handelsskolerne. Muligheden for at benytte adgangen til optagelse er for elever, der udgår med statskontrolleret prøve fra 9. klasse, ret illusorisk, da kun en ringe procentdel af dem kan opfylde denne aldersbetingelse. På den måde virker dette jo egentlig svækkende på interessen for at fortsætte i 8. og 9. klasse. Endvidere er det sådan, at ikke alle elever fra 10. klasse eller med realeksamen kan opfylde dette krav. Egnethed og modenhed kan nu engang ikke aflæses af fødselsattesten. Det må være den modtagende skole, der træffer afgørelse, i samråd med den afgivende skole.

For en hel del unge vil der forekomme spild af tid derved, at de eventuelt skal være beskæftiget et helt år ved tilfældigt arbejde, før de kan blive optaget på handelsskolen.

Det er efterhånden det sædvanlige, at der ikke oprettes læreforhold, før handelseksamen er taget. Særlig i landdistrikterne er der stor interesse for de 1-årige handelseksamenskursus, da afstandene til lærepladserne er meget store — her virker aldersbetingelsen derfor særlig generende.

Jeg håber, ministeren kan besvare mit spørgsmål bekræftende.